

Vanhurskauden lahja

David Wilkerson (1931-2011) February 19, 2018

Kuinka Jumala tekee tekee meistä sellaisia, mitä hän näkee meidän olevan

Mikä pitää meidät puhtaana? Se on kristillisen teologian avainkysymys, jota kutsutaan pyhitykseksi. Olen lukenut kaikenlaisia kirjoja pyhityksestä, mutta mitä enemmän luen, sitä enemmän hämmennyn. Näyttää siltä, että jokaisella kirkon johtajalla on oma käsityksensä tästä aiheesta. Olen paljon rukoillut tätä, ja uskon, että Jumala antoi minulle tavan ymmärtää hänen työtään, kuinka hän puhdistaa ja pyhittää meitä. Tässä on yksinkertainen määritelmä sen mukaan, kuin Pyhä Henki selitti sen minulle.

Pyhitys on Kristuksen Henki meissä — joka saa meidät olemaan siinä todellisuudessa, jossa Jumala näkee meidän jo olevan vanhurskauttamisen kautta. Yksinkertaisesti: Jumala on jo valmiiksi tehnyt meidät vanhurskaiksi hänen silmissään, ja se on aivan ihmeellistä pyhyyttä. Mutta nyt hän tuo tätä pyhyyttä meidän käytännön elämäämme. Tämä on sitä Kristuksen Hengen työtä meissä — se vie meitä siihen, mitä Jumala näkee meidän jo olevan. "Itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonaan, ja säilyköön koko teidän henkenne, sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen" (1 Tessalonikalaisille 5:23).

Paavali kirjoittaa, "Jumalan tahto on, että te pyhitytte ... ja että kukin teistä ymmärtää ottaa oman astiansa pyhyudessa ja kunniaassa" (4:3-4). Toisin sanoen apostoli tarkoittaa, "Jumalan tahto on, että elätte pyhää elämää — ettei millään synnillä ole teihin valtaa."

En tiedä, mikä sinun kiusuksesi on. Mutta Raamattu sanoo selkeästi, "Synti ei enää ole teidän hallitsijanne, koska te ette ole lain vaan armon alaisia" (Roomalaisille 6:14). Herra tahtoo, että jokaisella uskovalla on elämässään voima, todellinen käskyvalta hallita syntiä.

"Jos siis yhden ihmisen rikkomuksen tähden kuolema on hallinnut yhden kautta, niin paljon enemmän ne, jotka saavat armon ja vanhurskauden runsaan lahjan, tulevat hallitsemaan elämässä yhden, Jeesuksen Kristuksen, kautta" (5:17, painotus minun).

Tässä Paavali kutsuu vanhurskautta lahjaksi. Se on jotain, mikä annetaan sinun omaisuudeksesi — jotain sellaista, mitä voi koskettaa ja tuntea!

Tämä "vanhurskauden lahja" on Jeesuksen Kristuksen Henki.

Kun sinä annoit elämäsi Kristukselle, sinun otettiin lapsesi ja sinut tehtiin Jumalan oman Pojan kanssaperilliseksi. Sillä hetkellä Jumala lähetti juuri tuon Kristuksen Hengen asustamaan sinussa — elämään sinussa, varustamaan sinua voimalla ja itse asiassa elämään sinun puolestasi tätä elämää. "Vai ettekö tunne itseänne, ettekö tunne, että Jeesus Kristus on teissä?" (2 Korinttilaisille 13:5).

Jeesus on ainoa synnin, lihan ja paholaisen voittaja. Hän yksin on voittoisa Juudan leijona. Ja Jumala lähettää tämän voittajan Hengen olemaan meidän pyhittäjämmme. Meissä itsessämme ei ole voimaa. Kaikki voima synnin,

lihan ja paholaisen yli on siinä Jeesuksen Kristuksen Hengessä, joka on lähetetty asustamaan meissä.

Luuletko, että Jumala vanhurskauttaisi meidät, mutta sitten jättäisi meidät täysin voimattomiksi pimeyden valtoja ja voimia vastaan? Luuletko, että hän sanoisi meille, “Pidän sinua vanhurskaana, kun uskot Poikani täytettyyn työhön. Mene vain — vastusta syntiä ja taistele paholaista vastaan niin hyvin kuin osaat. Saat jotain hyvästä yrityksestä”? Ei, ei näin!

Kristus ei taistellut paholaista vastaan ja voittanut häntä, palannut Isän luokse ja sitten jättänyt meitä selviytymään omillaan. Ei hän sanonut, “minä tein oman osani, nyt on sinun vuorosi.” Ei, vaan meidän siunattu Pelastajamme nousi taivaaseen, mukanan veren tahraama voitonlippu kaikesta vihollisen voimasta. Ja hän on siellä vieläkin, Jumalana ja voittoa ihmisenä, istuen kirkkaudessa Isän oikealla puolella. Ja hän on lähettänyt meille hänen Henkensä, joka asustaa jokaisen todellisen uskovan sydämessä: “Totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, sillä se ei näe eikä tunne häntä. Mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän luonanne ja on teissä” (*Johanneksen 14:17*).

Sinun tai minun ei tule koskaan kohdata kiusaajaa omassa voimassa. Meillä ei ole mitään, mikä olisi riittävää. Emmekä me voi kohdata himojamme ja tapojamme, jos olemme heikkoja ja pelokkaita sotilaita. Ennemmin Jumalan pyhä Sana sanoo, että meissä on sellainen Henki, joka on suurempi kuin mikään riivaaja tässä maailmassa: “Lapset, te olette Jumalasta, ja te olette voittaneet heidät, sillä hän, joka on teissä, on suurempi kuin se, joka on maailmassa” (*1 Johanneksen 4:4*). Hänen Henkensä varustaa meitä voimalla kaikissa taisteluissa lihaa ja paholaista vastaan: “Joka voi tehdä monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa” (*Efesolaisille 3:20*).

Me hallitsemme elämää vain silloin, kun me annamme Kristuksen hengen elää hänen elämäänsä meissä ja meidän kauttamme. “Sillä jos te elätte lihan mukaan, teidän on kuoltava, mutta jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää” (*Roomalaisille 8:13*). Kaikki voima syntiä, lihaa ja paholaista vastaan on siinä, että Kristuksen Henki on meidän sisäisessä maailmassamme: “Rukoilen, että hän Henkensä kautta, suuren kirkkautensa mukaisesti, antaisi teidän sisäisen ihmisenne vahvistua voimassa” (*Efesolaisille 3:16*).

Jokainen synti, joka orjuuttaa sinua — jokainen paholaisen linnoitus — vaatii ihmettä Jumalalta. Ainoastaan hän tietää, kuinka vapauttaa hänen oma kansansa pimeyden vallasta. Se täytyy tehdä yliluonnollisesti: “Antaako hän siis teille Hengen ja tekeekö hän voimatekoja teidän keskuudessanne lain tekojen vai uskossa kuulemisen kautta?” (*Galatalaisille 3:5*). Jumala ei tee ihmeitä niille, jotka raatavat omassa voimassaan, vaan niille, jotka luottavat siihen, että hän tekee sen täydellisesti.

Suurin uskon ja voiman lähde on varmuus siitä, että Jumala rakastaa sinua.

Paavali sanoo, että rakkaus vapauttaa meissä uskoa vaeltamaan niin kuin Jeesus vaelsi. “Kristuksessa Jeesuksessa ei hyödytä ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus. Tärkeää on rakkaudessa vaikuttava usko” (*Galatalaisille 5:6*). “Näissä kaikissa me kuitenkin saamme täydellisen voiton hänen kauttaan, joka on meitä rakastanut” (*Roomalaisille 8:37*). Näissä kahdessa jakeessa Paavali yhdistää meidän voittomme siihen, että Jumala rakastaa meitä. Itse asiassa koko käsite pyhityksestä koskee rakkautta.

Paavali sanoo, että uskon kautta vaikuttava rakkaus vapautti hänessä Kristuksen elämän: “Enää en elä minä, vaan Kristus elää minussa. Minkä nyt elän lihassa, sen elän uskossa Jumalan Poikaan, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä alttiiksi minun puolestani” (*Galatalaisille 2:20*). Paavali oli varma siitä, että Herra rakasti häntä. Hänen asemansa Jumalan poikana vaikutti hänessä uskoa — ja tuo usko vapautti Kristuksen elämän hänessä. “Ei niin, että kykenisimme itse mitään päättämään, aivan kuin se olisi lähtöisin meistä itsestämme, vaan meidän kykymme on lähtöisin Jumalasta” (*2 Korinttilaisille 3:5*).

isäksi Paavali sanoo, että “Jumala rakasti teitä jo silloin, kun olitte kuolleet synteihinne. Ja nyt, kun te luotatte hänen rakkauteensa, hän antaa teille ylösnousemusvoiman.” “Mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, on rakastanut meitä ja suuressa rakkaudessaan tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikkomustemme tähden, eläviksi yhdessä Kristuksen kanssa” (*Efesolaisille 2:4-5*).

Minäpä kerron yhden voimallisen esimerkin Jumalan suuresta ylösnousemusvoiman rakkaudesta, omasta elämästäni. Vuonna 1958 menin Brooklynin, Fort Greene, ja se oli pahamaineisen Mau Mau — jengin aluetta. Kun nousin saarnaamaan, jengiläiset alkoivat huutamaan ja pilkkaamaan. Kun saarnani loppui, menin puhumaan jengin

johtajille. Yksi heistä oli Nicky Cruz, joka oli yrittänyt tappaa veljensä. Minä sanoin, ”Nicky, Jeesus rakastaa sinua.” Hän sylki kasvoilleni, nauroi ja kirosi minut.

Mutta Nicky ei päässyt irti noista sanoista, ”Nicky, Jeesus rakastaa sinua.” Nämä sanat menivät tuon jengijohtajan sydämeen eikä hän päässyt niiden sanojen voimaa pakoon. Hän ajatteli, ”Kuka nyt minua voisi rakastaa? Minä vihaan ihmisiä. Ei minua ole kukaan koskaan rakastanut!”

Kuitenkin Herra tuli Nickyn sydämeen — ja Nicky viimein tiesi, kuka hän oli: Jumalan rakas Poika. Jumalan rakkauden totuus muutti Nicky Cruzin elämän.

Vuosia myöhemmin, kun hänestä itsestään oli tullut evankelista, Nicky kävi luonamme Texasissa. Kysyin häneltä, että mikä oli pitänyt hänet uskollisena Jeesukselle kaikki nämä vuodet. Hän sanoi, ”Veljeni David, sinä kerroit minulle kerran, että Jeesus rakastaa minua. Tulin siitä varmistuneeksi. Jotein aloin vain rakastaa takaisin. Se on pitänyt minut uskossa.”

Nickyllä ei ollut mitään teologiaa pyhityksestä. Mutta hän oli pyhityksessä — koska hän rakasti Isäänsä, ja otti vastaan Isänsä rakkautta.

Voit ehkä ihmetellä, ”Uskon, että Jumala rakastaa minua, mutta mitä minä sitten tekisin?”

Tässä on vastaus: ”Herra tietää pelastaa jumalaapelkäävät koetuksesta, mutta väärintekijät hän säilyttää rangaistuksen alaisina tuomion päivään” (2 Pietarin 2:9). Herra tietää kaiken sinun taisteluistasi. Häntä koskettaa se, kun tunnet heikkoutta. Sinusta se näyttää toivottomalta — mutta Jumala tietää tarkalleen milloin ja millä tavalla hän vapauttaa sinut. Kiitos Jumalalle, hän ei jättänyt sitä meidän varaamme! Meidän osamme on yksinkertaisesti tunnustaa, että meidän omat ponnistelumme ovat hyödyttömiä. Meidän täytyy alistua sille Kristuksen Hengelle, joka meissä on — kustua häntä avuksemme luottaen, huutaen, ”Herra, minä en voi sitä tehdä, mutta sinä voit. Minä jätän sen kaiken sinulle.” Haluan antaa sinulle yhden koko Raamatun tärkeimmistä jakeista. Se liittyy tähän, kuinka välttämätöntä on luottaa Jumalan rakkauteen vapautuakseen:

”Katsokaa, millaista rakkautta Isä on meille osoittanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Siksi maailma ei tunne meitä, eihän se tunne häntäkään. Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä vielä ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on. Jokainen, joka panee häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niin kuin hän on puhdas” (1 Johanneksen 3:1-3).

Jeesuksella on voima puhdistaa meidät. Ja tuo voima on meidän käytettävissämme vain, jos me lepäämme siinä tietoisuudessa, että me olemme Jumalan lapsia — ja että hän rakastaa meitä. Olet voinut ehkä viettää viikkoja, kuukausia tai vuosia taistellesasi syntiäsi vastaan. Olet ehkä purrut hammastasi ja luvannut sekä Jumalalle, että itsellesi, ”minä voitan tämän asian. Minä vielä voitan!” Ei! Puhu Isälle tänään. Katso sitä elämää kuluttavaa tapaa, joka pitää sinua otteessaan, ja anna uskon virrata sydäimestäsi: ”Oi Herra, minun voimallinen Pelastajani, minä tiedän, että sinä rakastat minua. Ja sinulla on kaikki se voima, mitä minä tarvitsen. Minä olen heikko ja avuton. Mutta minä luotan sinun voimaasi tässä asiassa. Herra, minä tarvitsen vapautumisen ihmettä. Sinä päästät minut vapaaksi!”

Sen jälkeen, kuuntele, kuinka hän puhuu. Kun hän puhuu sinulle, väistämätön seuraus on aina rauha. Ota vastaan ihmeesi — uskossa kuulemalla, ei lihan voimalla. Isäsi rakastaa sinua. Rakasta sinä takaisin poikana tai tyttärenä. Amen!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/21675/>